

[Brusvang]

som skønnes at kunne lette situationen, og som formentlig kan gennemføres ret så omgående.

1. Man kan midlertidigt vende tilbage til begrebet forevisning af biler, der allerede er synet og godkendt med trækrog, i stedet for som nu gebyrfrit syn selv 8 dage efter første syn.

2. Man kan midlertidigt vende tilbage til begrebet forevisning af brugte campingvogne i stedet for gebyrfrit syn; dette vil omgående give en ganske betydelig aflastning af lastvognsbannerne, idet disse forevisninger kan klares administrativt og således ikke belaster banerne.

3. Syn af bil for sig med anførelse af, hvilken vægt bilen må trække henholdsvis med og uden bremses samt syn/registrering af campingvogn for sig, idet trækrog, kobling og lys i dag er standardmonteret. Der er ved registrering af bil tegnet lovpligtig ansvarsforsikring for en hvilken som helst påhængsvogn, så man kan lade føreren være ansvarlig for, at påhængsvognens vægtgrænser overholdes. Det er jo også overladt til en lastvognschaufførs ansvar, at en lastbil ikke kører med overvægt.

4. Administrativ registrering af standvogne, så de ikke behøver at køres til syn. (Spørgsmålet henhører formentlig også under miljøministeren).

5. Endelig ville det være ønskeligt, om det generelt for automobilhandlere og forhandlere af campingvogne blev tilladt, at de over hele landet kunne træffe aftale med vedkommende inspektionssted om forudbestilling af tid, og således at denne forudbestilling ikke blev gjort betinget af opgivelse af stelnummer m. v., men alene var en forudbestilling på forhandlerens navn eller forhandleres prøveplader.

Besvarelse (9/5 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Ad 1 og 2.

En såkaldt »forevisning« var ikke blot en rent administrativ operation, men en begrænset form for syn.

Eksempelvis kunne forevisningssituationen opstå, når en bil skulle godkendes som trækraft for en standardtypegodkendt campingvogn og bilen tidligere efter fremstilling til syn var blevet godkendt med trækanordning.

Ved forevisningen af bilen kontrolleredes på grundlag af oplysningerne i campingvognens typeattest/standardtypegodkendelse bl. a., om bilens tilkoblingsanordning og elektriske forbindelser passede sammen med campingvognens, og om køretøjerne kunne godkendes sammen under hensyn til gældende bestemmelser om vægt og dimensioner for sådanne vogntog.

Når kravet om »forevisning« ved registreringsbekendtgørelsen af 1977 blev ændret til et krav om syn, skyldes det bilinspektionens erfaringer med denne form for synsforretninger, hvor det ikke sjældent forekom, at bilen var behæftet med en eller flere åbenbare mangler på områder (f. eks. dæk, vinduesviskere, lygter m. v.), der ikke var omfattet af forevisningsproceduren.

I sådanne tilfælde måtte bilinspektionen enten afstå fra at påtale sikkerhedsmæssigt relevante, åbenbare mangler, eller bilinspektionen måtte kræve bilen fremstillet til et senere egentligt syn. Hertil kommer, at publikum i almindelighed nok opfattede forevisningen som et egentligt syn og derfor betragtede bilen som helhed som godkendt.

Justitsministeriet har derfor først og fremmest ud fra færdselssikkerhedsmæssige synspunkter skønnet det nødvendigt at lade kravet om »forevisning« afløse af et krav om et egentligt syn.

Ad 3.

Allerede med registreringsbekendtgørelsen af 1966 blev der – med bekendtgørelsens § 16, stk. 4 – på visse betingelser åbnet mulighed for uden syn at få godkendt én bil og en campingvogn sammen.

Denne mulighed er bibeholdt i registreringsbekendtgørelsen af 1977, § 24, stk. 3 og 4.

Forudsætningen for, at denne mulighed kan benyttes, er, at køretøjerne tidligere har været fremstillet til syn, og at fremstilleren i tilslutning dertil har anmodet om at få udstedt en koblingsattest/koblingsspecifikation, der gør det muligt for bilinspektionen at tillade, »at spørgsmålet om godkendelse af sammenkoblingen afgøres, uden at hverken det trækkende køretøj (bilen) eller påhængskøretøjet (campingvognen) fremstilles til syn.«